Patrick André de Hillerin: Planul Național de Ruinare și Impertinență

Acum 30 minutes 31 Vizualizari 7 Timp de citire

PNRR-ul ar fi trebuit să fie un mecanism al Uniunii Europene prin care statele membre erau ajutate să-și revină din pumnii financiari dați de pandemia de SARS-CoV-2. Nu se stabilise, încă, ceva concret la Bruxelles când, spre final de 2020 și început de campanie electorală pentru alegerile parlamentare (pe 19 noiembrie 2020, mai exact), PNL și-a prezentat pseudo programul de guvernare, numit, pompos,
„Dezvoltăm România".
Acela a fost momentul în are românii au auzit, pentru prima dată, despre Mecanismul de Redresare și Reziliență. Când a bălmăjit, prin mască, despre cele 80 de miliarde de euro care urmau să vină în România între 2021 și 2024, Klaus Iohannis a menționat, timid, că 33,5 miliarde vor proveni din acest mecanism de redresare și reziliență. Ce mai, ploua cu miliarde peste România. Se rupeau sacii Uniunii Europene deasupra țărișoarei și ne măturau de pe stradă viiturile de euroi.
Norocul nostru că reveniseră restricțiile de circulație și că nu ne puteam plimba chiar așa, de capul nostru, că altfel am fi fost găsiți înecați cu bancnote și monede emise de Banca Centrală Europeană. Bine, eram încă

Până la urmă, s-a dovedit că estimarea fostului președinte și a supușilor săi din guvernul Orban a fost mult prea optimistă. În realitate, României i-au fost alocate maxim 29,2 miliarde de euro pentru PNRR, dintre care 14,2 miliarde fonduri nerambursabile și 15 miliarde împrumuturi.

Alegerile din 2020 au fost pierdute de către PNL, care s-a clasat pe locul al II-lea, după PSD. Totuși, guvernul a fost alcătuit de către PNL și USR, premier ajungând Florin Cîțu, iar ministru al fondurilor europene fiind uns Cristian Ghinea.

De-abia după instalarea acestui nou guvern, în ajunul Crăciunului lui 2020, a început lucrul serios la PNRR.

În februarie 2021, când se știa deja care este suma maximă la care putea spera România, Cristian Ghinea a anunțat un PNRR în valoare de 40 de miliarde de euro, depășind cu 10,8 miliarde suma pe care era dispusă UE să ne-o dea.

În martie, guvernul a prezentat la Bruxelles un PNRR în valoare de 41,1 miliarde de euro, cu 12 miliarde mai mult decât se votase în Parlamentul European că putem primi. În aprilie 2021, același Ghinea recunoștea că a cam exagerat cu proiectele, dar că, na, am încercat și noi. Și că nu, n-a fost cu gâlceavă, doar că ne-a zis Comisia că suntem cam tâmpiți și ne-a dat cu draftul de PNRR în cap.

La finalul lui mai 2021, România a depus, în sfârșit, o variantă a PNRR mai apropiată de realitate și care se încadra în cei 29,2 miliarde de euro. Triumfalist și triumfător, același monument al înfumurării care a fost și este Cristian Ghinea a declarat în fața presei că a mers la blană cu cererea de bani.

Da, era adevărat, Comisia Europeană recomandase ca România să nu acceseze și partea de împrumuturi, de 15 miliarde de euro, pentru că astfel datoria publică a țării va depăși 60% din PIB în curând. Dar el, Ghinea, a bătut cu pumnul în masă și a zis că ori totul, ori nimic. Desigur, nu așa s-a exprimat domnul Ghinea, cuvânt cu cuvânt, dar astea erau ideile principale ale discursului său.

Proiectul de PNRR trimis de Ghinea și Cîțu la Bruxelles a suferit numeroase modificări și rectificări și a fost unul dintre proiectele aprobate târziu de către CE, din cauza multiplelor probleme. PNRR-ul României a fost aprobat de-abia pe 27 septembrie, la două zile după ce Florin Cîțu a fost ales președinte al PNL și cu două luni înainte ca Florin Cîțu să nu mai fie prim-ministru și nici Cristian Ghinea ministru al fondurilor europene.

Dar răul fusese deja făcut.

Singura certitudine pe care orice om cât de cât rațional o putea avea în septembrie 2021 era că acest PNRR, care a fost redactat, construit și negociat de doar doi oameni, fără o reală dezbatere publică așa cum s-ar fi cuvenit, nu avea cum să fie implementat vreodată iar România nu avea cum să atragă toți banii pe care își propusese să-i atragă.

În primul rând, pentru că au fost prinse în PNRR proiecte mult prea cronofage, precum metroul din Cluj sau sute de kilometri de autostradă. Proiectele finanțate prin PNRR trebuie duse la finalizare până în august 2026 și era clar de la bun început că în multe cazuri nici măcar nu vor începe lucrările până la acea dată.

În al doilea rând, ministrul Ghinea a strecurat în PNRR multe dintre obsesiile partidului din care face parte. Altfel spus, partidul clasat în 2020 pe locul al II-lea la alegeri, votat de doar 5% din populația României (15% dintre cei care s-au prezentat la vot), a stabilit agenda politică a României pentru o perioadă foarte lungă de timp, pretinzând că era vorba despre reforme cerute de către Uniune Europeană. Nu există absolut nicăieri dovezi scrise că UE, PE sau CE ar fi cerut trecerea în PNRR a așa-ziselor reforme.

Este eternul modus operandi al politrucilor români, care își justifică aberațiile, incompetența și ticăloșia cu fraza finală „Nu avem ce face, așa ne cere/impune Uniunea Europeană!”.

deloc, dar guvernele Orban și Cîțu umflaseră cifrele, cosmetizaseră realitatea și ascunseseră adevărul dezastrului economic. Minciunile din statistici ne-au costat, așadar, 7% din fondurile nerambursabile pe care am fi putut să le primim prin PNRR.

În 2022, 2023 și 2024 s-au anunțat, în același mod triumfalist, incitante investiții prin PNRR: spitale, autostrăzi, clădiri eficiente energetic, grădinițe, școli, piste de beton pentru biciclete prin mijlocul unor rezervații naturale, asfaltarea Dunării, construirea de noi capacități de producere a energiei electrice etc., etc.

Ca să aflăm, la jumătatea lui 2025, că există o supracontractare pe PNRR de peste 20 de miliarde de euro.

Oricum, UE a început să taie din PNRR-uri ca Făt Frumos din propria-i pulpă, ca să hrănească ghionoaia Rearm EU. Este nevoie de bani pentru arme, așa că redresarea și reziliență pot să mai aștepte. Eventual o nouă pandemie, un nou lockdown, alte afaceri cu măști și vaccinuri.

Lecția acestui PNRR este una dură și neplăcută. Cel mai probabil că până în august 2026 România nu va reuși să absoarbă nici măcar 10 miliarde din granturile inițiale și nici cine știe ce împrumuturi cu dobândă mică nu va reuși să investească în proiectele atât de gonflate în urmă cu 4 ani. Deja nu se mai face metroul de la Cluj, nu se mai finanțează mai multe tronsoane de autostradă, iar pentru spitale se caută alte finanțări.

Din PNRR ne vor rămâne peste 150 de milioane de euro furate în afacerea microbuzelor școlare și, probabil, miliarde furate în alte afaceri similare. Va trebui să rambursăm mai mult decât am investit cu a adevărat și vom rămâne și cu niște aberații legislative înfăptuite în numele reformei.

Asta nu este redresarea economică la care speram, ci ruinarea unei țări făcută cu impertinență de niște neaveniți pe care nu i-a votat aproape nimeni.

Dacă PNRR-ul a fost făcut fără dezbatere publică, fără consultarea nici măcar a Parlamentului, sper ca măcar procesul celor care ne-au târât în această aventură falimentară să aibă ședințe publice.

Dacă va exista vreodată un astfel de proces…

Autor: Patrick André de Hillerin

Despre autor

editor